

درس دوم «پنجره‌های شناخت»

متن زیر را با دقت بخوان و دور کلمه‌هایی که اهمیت املائی دارند؛ خط بکش.

معلم چهار کلمه‌ی خود، خلق، خلقت و خالق را بر روی تخته نوشت و از بچه‌ها خواست تا درباره‌ی آن‌ها فکر کنند. دقایقی سپری شد. فرزانه یکی از اعضای گروه «تفکر» گفت: «به نظر ما انسان‌ها همه در نقطه‌ی آغاز آفرینش مانند هم هستند و هرچه از آن نقطه دور می‌شویم، تفاوت‌ها بیشتر می‌شود.» پروانه از گروه «ایمان» برخاست و گفت: «اعضای گروه ما بر این باورند که این چهار کلمه، به ترتیب درستی به دنبال هم آمده‌اند؛ زیرا با شناخت خود و شناخت خلق و خلقت، سرانجام به خالق همه‌ی این‌ها ایمان می‌آوریم.» ریحانه از گروه «اخلاق» از معلم و بقیه‌ی گروه‌ها اجازه خواست و گفت: «گروه ما ریشه‌ی همه‌ی پدیده‌ها و اشیاء را در اخلاق نیکو و رفتار پسندیده می‌داند. پس نیکوکاری، محبت و احسان رشته‌ی پیوند این کلمات است.» مریم از گروه «علم» برخاست و گفت: «از نظر گروه ما سه کلمه‌ی خلق و خلقت و خالق هم ریشه و از یک خانواده هستند؛ چون سه حرف مشترک دارند. ولی کلمه‌ی خود با بقیه، هم ریشه نیست و این یعنی هرکس تنها به خود تکیه کند و خودبینی را پیشه سازد به شناخت خالق دست نمی‌یابد.» فاطمه به نمایندگی از گروه «عمل» برخاست و گفت: «ما فکر می‌کنیم ارزش هرچیز به اندازه‌ی نقش و عملکرد مفید آن است.»

سپس معلم به جلوی کلاس آمد و گفت: «تفکر، ایمان، علم، اخلاق که نام پنج گروه کلاس شما است در حقیقت مانند پنج پنجره برای شناخت و تماشای آفرینش الهی است. بچه‌های عزیز ما هم برای کشف و شناخت بهتر زیبایی‌های آفرینش باید به تفکر درباره‌ی خود، خلق، خلقت و خالق پردازیم.»

از درس (پنجره های شناخت) کلمه هایی پیدا کن که
نشانه های زیر را داشته باشد. (کلمه ها تکراری نباشند)

ه ه ه

ش

س

ع ع ع

ح ح

ط

ق ق

ج ج

ف ف

ظ

ر ر

ک ک